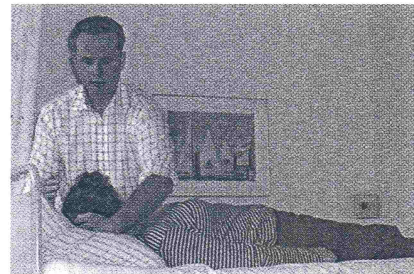
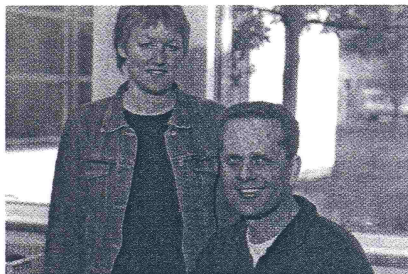

Forflytning med jiu jitsu

»Skal vi nu til at kaste rundt med patienterne?« spurgte ledende ergoterapeut Lene Lange sig selv, da hun tog til temadag om forflytning med en jiu jitsu-instruktør.

AF SOLVEJ DORTHEA RASMUSSEN

En svensk jiu jitsu-instruktør gav ny inspiration til 100 forflytningsvejledere og andre interesserede, da de i oktober mødtes til den årlige temadag. Brædstrup Sygehus lagde gymnastiksal til øvelserne, hvor deltagerne blandt andet prøvede at frigøre sig fra et kvælertag med et blidt skub. Stefan Joenson er uddannet på Durewall-instituttet, hvor man bruger jiu jitsu som grundlag for konflikthåndtering, omsorg og teknikker til mobilisering. Sammen med de andre oplæg, bl.a. fra tv-lægen Peter Qvortrup Geisling om kommunikation, gav det deltagerne en ny indgang til emnet forflytning. Forflytning kan nemlig godt handle om konflikthåndtering, når man skal samarbejde med patienten uden at begå overgreb med egne mål og eget tempo.

»Vi skal se os selv mindre som eksperter og mere som guider. Vi må ikke møde patienten med den

holdning, at vi ved bedst, og at det skal vi overbevise patienten om. I stedet skal vi lytte til, hvad patientens mål er, og så hjælpe ham eller hende med at nå det mål. Også selvom vi nogle gange ved, det kan være urealistisk,« fortæller ledende ergoterapeut på Horsens og Brædstrup Sygehuse, Lene Lange - medarrangør og deltager.

Alle skader kan undgås

Forflytning handler meget om at lade patienten gøre tingene selv. På den måde får han træning, mens personalet skåner sig selv for arbejdsskader og nedslidning. Men det er ikke alle patienter, der synes, de kan eller skal tage tøj på selv, komme fra kørestol til seng selv, osv. Andre patienter vil det hele uden at have kræfterne til det.

»I de tilfælde er det ikke nødvendigvis vores opgave at køre på med vores mål. I stedet for at sætte hårdt mod hårdt kan man guide en omvej eller måske bare

finde ud af, hvad det i virkeligheden handler om for patienten,« siger Lene Lange.

Den opfattelse var der yderligere støtte til i et muntert oplæg om »Det forstørrede plejegen«. Genet giver trang til at hjælpe andre mennesker - men også tendens til at tage over for dem.

»Det er et lidt provokerende oplæg om forskellen på, hvad vi gør i sundhedsvæsenet, og hvad vi tror, vi gør. Sundhedsvæsenet tiltrækker mennesker med et stort omsorgsgen, men det må ikke blive en omsorg, der overtager styringen« forklarer ergonomisk konsulent Allan Vinther. Det gælder især, når man flytter patienten.

»En situation, som har fremkaldt en diskusprolaps hos en sygeplejerske - hvor hårdt er det ikke gået til for patienten?« spørger han. Han mener, at stort set alle arbejdsskader kan undgås med omtanke, samarbejde og en blidere fremfærd.